

После економског отварања крајем седамдесетих, Кина је постала идеално тржиште за америчке корпорације које су остваривале енормне профите. Привредни раст најмногољудније земље осамдесетих и деведесетих, чија се економија током тих година осмостручила, тада није посматран као изазов доминацији Вашингтона који је управо у то време био на врхунцу моћи.

Међутим, аналитичари а затим и америчка политичка елита, суочени са државним руководством у Пекингу које није било склоно да се уклапа у вашингтонске визије у погледу тога шта је слободна и фер трговина или какав би политички систем земље требало да буде, почињу да показују знаке „забринутости“ за будући развој Кине. Ипак, огромна зарада бројних западних корпорација, односно њихови снажни лобији, омогући су да се питање ризика који успон Пекинга носи за доминацију Вашингтона не актуелизује у мери да утиче на креирање политике у Белој Кући. Велика рецесија 2008-2009, односно проактивна фискална политика Пекинга која је смањила терет кризе за Запад, додатно је ублажила критичке тонове у вези са третманом страних компанија у Кини или питање Ујгура.

Ипак, огромна зарада бројних западних корпорација, односно њихови снажни лобији, омогући су да се питање ризика који успон Пекинга носи за доминацију Вашингтона не актуелизује у мери да утиче на креирање политике у Белој Кући

Ипак, с почетком друге деценије овог века западни медији, политиколози, активисти за људска права и политичке елите почињу да показују све снажније знаке незадовољства економским и политичким развојем у Кини. Иако се инсистира на формалним замеркама у погледу стања политичких слобода и људских права (посебно у Синкјангу) или кинеских трговинских ограничења и субвенција државним предузећима који нарушавају правила конкуренције, кључни разлог повећаног притиска на Пекинг је сасвим други.

Пише: Горан Николић
субота, 24 септембар 2022 20:04

Наиме, спознаја деривирана из екстраполације тренда дотадашњег економског раста (који, почевши од 1980, просечно годишње износи невероватних 9%, што је створило у историји цивилизације невиђену економско-социјалну трансформацију за друштво те величине), да би Кина релативно брзо могла да постане водећи глобални актер, укључила је аларме у Вашингтону.

Прослава 100. годишњице оснивања Комунистичке партије Кине, у Пекингу, 1. јула 2021.

Бројни теоретичари међународних односа, од Пола Кенедија до Џона Миршајмера, упозоравали су да се економска моћ временом по правилу претвара у војну доминацију. Вашингтонске елите, као и Запад посматран у целини, навикли су на свет у коме владају правила базично скројена по њиховој мери, или која се не морају стриктно поштовати ако су у колизији са њиховим интересима. Последично, помисао да би моћ да се одређују

Пише: Горан Николић
субота, 24 септембар 2022 20:04

глобални приоритети могла бити драматично редукована, односно да би неко изван „изабраног круга“ могао у извесној мери да одлучује у доменима који би могли да утичу на начин живота привилегованих елита на Западу, постала је онеспикојавајућа.

Подржаваоци ове политике веровали су да ће амерички притисак снажно успорити кинеску извозну машину, док ће „reshoring“ (повратак радних места у САД) додатно ослабити кинеску индустријску базу

Повезано с тим, долази до интернационализације и „медијске обраде“ многих питања везаних за методе којима се постиже економски раст у Кини, док су људска права, и посебно положај мањима у тој земљи, све чешће постајала тема у западној штампи.

Успоравање раста Кине

Долазак Доналда Трампа на власт у САД 2016. године само је оголио ствари. Ускоро, јула 2018, Трамп је објавио трговински рат Кини, у почетку се надајући да ће форсирањем Пекинга да смањи трговински суфицит побољшати америчке економске перформансе. Подржаваоци ове политике веровали су да ће амерички притисак снажно успорити кинеску извозну машину, док ће „reshoring“ (повратак радних места у САД) додатно ослабити кинеску индустријску базу.

Бајден је практично наставио политику свог претходника, али уз координиран приступ са ЕУ и англосаксонским државама. Истина, питања трговинског дефицита (који се упркос свему повећавао, јер је исти последица мањка штедње у САД) стављена су у други план, прешавши на наметања ограничења Пекинга да увози америчку високу технологију.

Америчка стратегија економског обуздавања Кине и растући ризик од Врућег рата

Пише: Горан Николић
субота, 24 септембар 2022 20:04

Америчка стратегија економског обуздавана Кине и растући ризик од Врућег рата

Пише: Горан Николић
субота, 24 септембар 2022 20:04

CSI 300 Index

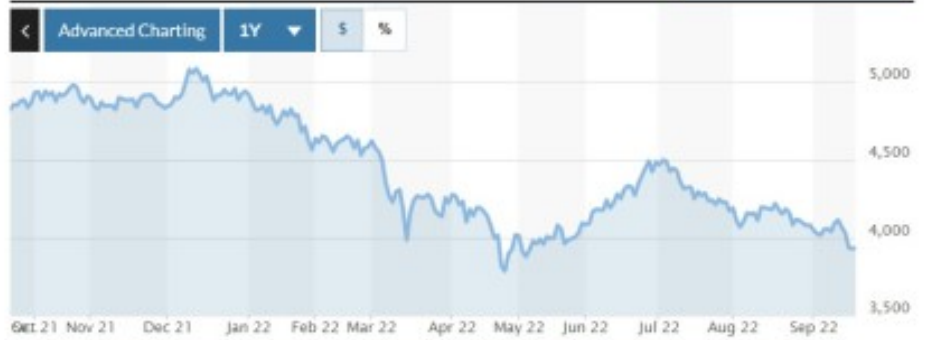
ADD TO WATCHLIST

CLOSED
3,932.84
▲ 4.84 0.12%

Last Updated: Sep 20, 2022 3:00 p.m. CST
- Delayed quote

PREVIOUS CLOSE

3,928.00

66

31,019.68
▲ +197.26 (+0.64%)

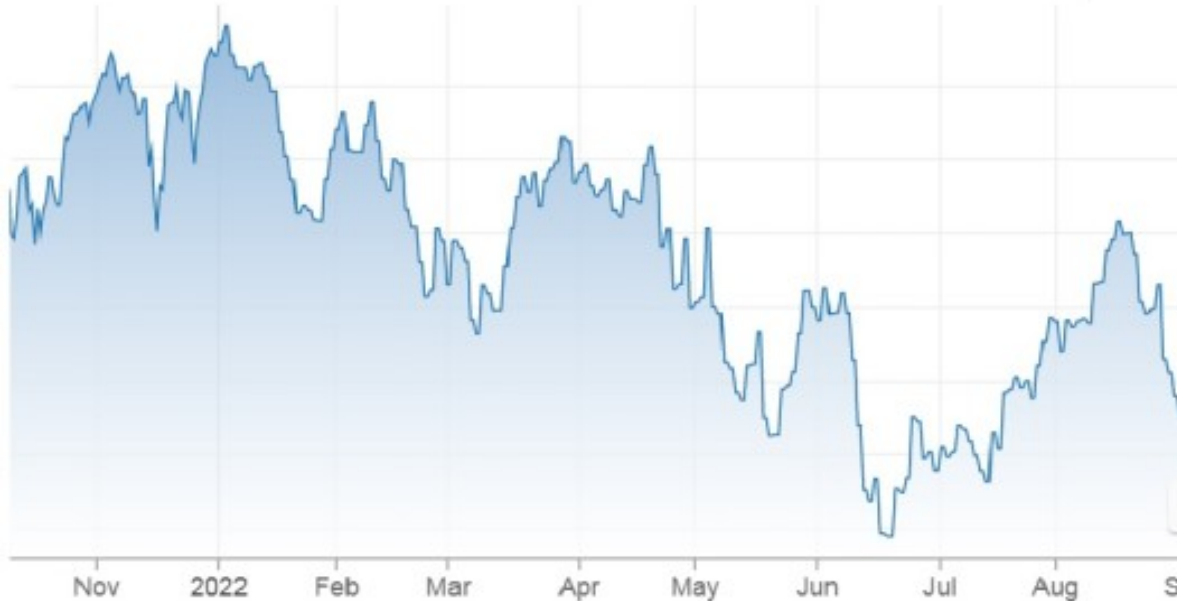
Volume 52 week ra

296,568,597 29,653.29

1D 5D 1M 3M 6M YTD 1Y 5Y ALL

+ Comparison

1D

66

Америчка стратегија економског обуздавања Кине и растући ризик од Врућег рата

Пише: Горан Николић
субота, 24 септембар 2022 20:04

Америчка стратегија економског обуздавања Кине и растући ризик од Врућег рата

Пише: Горан Николић
субота, 24 септембар 2022 20:04

Америчка стратегија економског обуздавања Кине и растући ризик од Врућег рата

Пише: Горан Николић
субота, 24 септембар 2022 20:04

Тријумфални марш у знак подршке референдуму о независности Кине, 1949. (Слика: EPA-EFE)

Америчка стратегија економског обуздавања Кине и растући ризик од Врућег рата

Пише: Горан Николић
субота, 24 септембар 2022 20:04

